

Reflectie van Tine Visser als opening van het nieuwe atelier van Ina vader aan de Warmoesstraat, op 08-09-2019.

“een mooie vorm is zo moeilijk te maken” aldus een citaat van Ann de Meulemeester (servies design) in de krant ...

Welkom allen bij de officiële opening van het atelier van Ina

Dat ik dat mag doen voelt bijzonder- eervol zou ik bijna willen zeggen.
't Is zeker spannend omdat het niet om de ruimte gaat waarin we staan maar om wat daarin gebeurt.

Spannend om iets te zeggen over de wereld van Ina die zichtbaar wordt in wat hier hangt en staat

Bij zomergasten zei Maxim Februari –ethiek gaat niet om **wat** we van de vraag of het vraagstuk vinden maar om wat we ermee zullen doen. Hoe het ons voelen denken en ervaren beïnvloedt.

Misschien geldt dat ook wel voor kunst- niet wat we ervan vinden, maar wat het ons doet, wat we ermee kunnen

Afgelopen week zei Rikus: als het verbouwen helemaal af is ga ik weer aan t werk met glas-glasfusion. Iemand vroeg: maak je kunst.

Nee, zei Rikus, ik probeer het ambacht onder de knie te krijgen en wil mooie dingen maken

Ina is zeker een geweldige ambachtswoman. Het maken van de emaille's vereist veel kennis van het materiaal en de gereedschappen waarmee gewerkt wordt. Het vraagt precisie, aandacht voor elke fase in het proces- en weet dat het veel stappen zijn in het opbouwen van wat je wilt uitdrukken. Een tekening, een schetsje, misschien wel met een uitspraak die je raakt en dan.... terug naar het materiaal waar je mee werkt-koper en email, materiaal dat hard is- het koper, dat weerbarstig kan zijn. En email dat soms onvoorspelbaar is en waar je maar een aantal keren het proces mee kunt doorlopen.

Het schetsje, de tekening, de uitspraak moet dan terug naar de essentie, de kern in een paar lijnen en het proces begint. Is dat dan 'de kunst' – het teruggaan naar de kern van wat je wilt uitdrukken en dat langzaam, laagje voor laagje opbouwen tot de kleuren en vormen die hier hangen.

Maar hoe zit het dan met het beeldhouwen- er lijkt ogenschijnlijk weinig ambachtelijke verwantschap.

Toch zegt de keuze van het materiaal- heel hard hout en harde steen- hard, want met bijvoorbeeld speksteen kan ik niet werken zei Ina een paar weken geleden- dat er wel verwantschap is. Ook hier is de lijn de essentie. De lijnen die je zoekt in het materiaal en dat versterken- niet door toe te voegen maar door weg te halen- en ook hier beheers je het ambacht wat daarvoor nodig is

Maar wat maakt jouw werk kunst....?

Misschien een overbodige vraag als je het Oscar Wilde zou kunnen vragen – kunst is nutteloos zei hij.

Als beeldende kunst tot doel heeft het innerlijk weer te geven en niet het uiterlijk van de dingen dan slaag jij daarin. En als kunst ontstaat door samengaan van geest – jij noemde dat de spirituele dimensie- en hand – en ambachtsvrouw ben je dan is jou wwerk kunst.

Teruggaand naar Maxim Februari moet dan de vraag zijn welke invloed het kijken naar je werk op ons, op mij heeft- wat mij erin raakt- niet wat ik ervan vind.

Mij raakt de warmte van de kleuren. Mij raakt de “terughoudendheid” in je werk die er is doordat er geen lijn zonder betekenis staat- mij raakt de scherppte van de lijnen in hout en steen maar dat gaat samen met mijn wens de beelden te willen voelen- hun glans en rondheid... mij raakt dat we een gesprek hebben over onze moeders door een werk van jou.

Ina, Ik hoop dat je heel veel prachtig werk in deze ruimte gaat maken en wens alle aanwezigen veel kijkgenot.